

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor
Immigratie & Asiel / JBZ-raad

Datum 2 november 2011

Betreffende wetsvoorstel:

32420

Wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 ter implementatie van de richtlijn nr. 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PbEU L 348/98)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 1 november 2011 aangenomen door de Tweede Kamer. VVD, SGP, CDA en PVV stemden voor.

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Artikel I, onderdeel H

17 (Spekman)

Dit amendement regelt dat de maximale termijn van het inreisverbod niet meer dan drie jaren bedraagt, tenzij de vreemdeling een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de nationale veiligheid.

Ingetrokken

Amendementen zijn in volgorde van stemming- op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

Datum 2 november 2011

blad 2

Artikel I, onderdeel J

24 (Spekman)

Dit amendement beoogt te waarborgen dat de wet in overeenstemming is met de Terugkeerrichtlijn en het arrest El Dridi (HvJ EU 28 april 2011, zaak C-61/11) waar het gaat om de sanctionering van de overtreding van het inreisverbod. Uit dit arrest van het Hof volgt dat pas strafrechtelijke sancties op illegaal verblijf mogen worden gesteld, als eerdere stappen tot verwijdering van de vreemdeling niet tot succes hebben geleid. De verwijdering van een vreemdeling dient volgens de Terugkeerrichtlijn namelijk te worden uitgevoerd met de minst dwingende maatregelen. Dit amendement bouwt deze waarborg in door te bepalen dat een strafsanctie vanwege de overtreding van een inreisverbod pas mag worden opgelegd indien de vreemdeling eerst voldoende gelegenheid is geboden om zelfstandig zijn vertrek te realiseren en de overheid voldoende pogingen heeft ondernomen om dat vertrek gedwongen te realiseren. Hier is bijvoorbeeld sprake van als een vertrektermijn is gegeven, er vertrekgesprekken hebben plaatsgevonden, gesprekken met het IOM hebben plaatsgevonden of een maatregel van vreemdelingenbewaring is opgelegd. Om tevens te waarborgen dat voor zelfstandig of gedwongen vertrek een redelijke termijn wordt genomen, bepaalt dit amendement dat de strafsanctie niet eerder mag worden opgelegd dan nadat een termijn van een jaar is verstreken sinds de uitvaardiging van het inreisverbod.

Ingetrokken

Artikel I, onderdeel E

19 → 26 (Spekman)

Dit amendement regelt dat de gronden voor vreemdelingenbewaring, zoals die zijn opgenomen in de Terugkeerrichtlijn, eveneens worden geïmplementeerd in de Nederlandse vreemdelingenwet. Deze vervangen de huidige gronden voor vreemdelingenbewaring, neergelegd in artikel 59 van de Vw 2000. Dit houdt in dat een vreemdeling jegens wie een terugkeerprocedure loopt in de zin van artikel 15 van de richtlijn 2008/115/EG alleen in bewaring kan worden gehouden om zijn terugkeer voor te bereiden en/of om de verwijderprocedure uit te voeren, indien risico op onderduiken bestaat, of de betrokken vreemdeling de voorbereiding van de terugkeer of de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66, SGP en ChristenUnie

Artikel I, onderdeel E

22 (Gesthuizen)

Dit amendement beoogt een extra garantie te creëren voor het uitsluitend als ultimum remedium inzetten van de vreemdelingendetentie. In de praktijk is gebleken dat vreemdelingen toch regelmatig maandenlang zonder enig uitzicht op terugkeer in detentie zitten te wachten. Hiermee wordt niet voldaan aan de eisen van het huidige tweede lid, namelijk dat de noodzakelijke bescheiden voorhanden moeten zijn.

De extra waarborg dient ervoor te zorgen dat een vreemdeling slechts dan in bewaring kan worden gesteld indien er concreet uitzicht is op vertrek.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks en ChristenUnie

Datum 2 november 2011

blad 3

Artikel I, onderdeel E

25 → 32 (Gesthuizen)

Het wetsvoorstel past artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 zo aan dat de mogelijkheid wordt gecreëerd om vreemdelingen zes tot achttien maanden in vreemdelingendetentie te houden. Een dergelijk lange detentie is in de ogen van de indiener te lang en zal leiden tot beschadiging van betreffende gedetineerden. Uit bevindingen van Amnesty, Justitia et Pax en UNHCR is gebleken dat vreemdelingendetentie een belangrijke factor is in het ontstaan en verergeren van gezondheidsschade. Bovendien resulteert het in ongeveer de helft van de gevallen niet in het beoogde vertrek van de vreemdeling. Jarenlang wordt door de rechter een normale detentieduur van maximaal zes maanden aangehouden. Er is in de ogen van de indiener geen reden om deze termijn te verlengen. Sterker nog: uit de praktijk is gebleken dat de termijn om de benodigde papieren te krijgen voor een laissez passer niet langer is dan twee tot drie maanden. Daarom is het voorstel van de indiener om de termijn van drie maanden als maximumtermijn aan te houden. Indien binnen deze termijn is gebleken dat terugkeer meer tijd vergt, kan deze termijn met nogmaals drie maanden worden verlengd. Zo wordt aangesloten bij de huidige rechtspraak, waarbij immers een maximumtermijn van zes maanden wordt aangehouden. Deze wijziging is niet in strijd met de te implementeren Terugkeerrichtlijn. De richtlijn biedt immers een minimumharmonisatie van de regelgeving en bescherming aan onder andere asielzoekers en vreemdelingen.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks en ChristenUnie

Artikel I, onderdeel H

21 → 31 (Spekman)

Dit amendement regelt dat het een vreemdeling die een inreisverbod opgelegd heeft gekregen, niet onmogelijk wordt gemaakt om vanwege gewenst verblijf bij kind toelating tot Nederland te verkrijgen. Hiermee wordt voorkomen dat Nederland het recht op gezinsleven in individuele zaken schendt. Om dit te bewerkstelligen wordt in de Vreemdelingenwet toegevoegd dat een inreisverbod in elk geval wordt opgeheven, indien een vreemdeling op grond van het recht op gezinsleven verzoekt om verblijf bij een in Nederland rechtmatig verblijvend minderjarig kind en die vreemdeling aan de geldende voorwaarden voor toelating voldoet. Bij een verzoek tot opheffing van het inreisverbod vanwege die grond, dient dus een (voor)beoordeling gemaakt te worden, in grote lijnen vergelijkbaar met die in het geval van een mvv-aanvraag.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, ChristenUnie en D66

Artikel I, onderdeel H

23 → 28 (Spekman)

De regering geeft in de nota naar aanleiding van het verslag bij de implementatiewet aan (p. 11) dat de groepen die op humanitaire gronden worden uitgezonderd van de werkingsgrond inzake illegaal verblijf (Kamerstuk 31 549), ook van het inreisverbod worden uitgezonderd. Dit amendement regelt dat deze uitzonderingen in de Vreemdelingenwet worden opgenomen. Het gaat om de volgende groepen:

1. slachtoffers van mensenhandel/mensensmokkel;
2. vreemdelingen die slachtoffer zijn van huiselijk of eengerelateerd geweld;

Datum 2 november 2011

blad 4

3. vreemdelingen die buiten hun schuld het land niet kunnen verlaten;
4. vreemdelingen die in het land van herkomst zijn achtergelaten.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66 en ChristenUnie

Artikel I, onderdeel H

29 (Spekman)

De regering geeft in de nota naar aanleiding van het verslag bij de implementatiewet aan (p. 11) dat de groepen die op humanitaire gronden worden uitgezonderd van de werkingsgrond inzake illegaal verblijf (Kamerstukken II, 31 549), ook van het inreisverbod worden uitgezonderd. Dit amendement regelt dat nog een extra groep van in de Vreemdelingenwet wordt uitgezonderd van het opleggen van een inreisverbod. Het gaat om de groep vreemdelingen die vanwege schrijnende omstandigheden een aanvraag tot verblijf doet op grond van artikel 3.4, derde lid van het Vreemdelingenbesluit 2000.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66 en ChristenUnie

Artikel I, onderdeel I

18 (Spekman)

Dit amendement regelt dat in het kader van de implementatie van de Terugkeerrichtlijn in de Nederlandse wetgeving, een 72 uurtoets wordt ingevoerd om de rechtmatigheid van inbewaringstelling te laten toetsen door een rechter. Dit betekent dat in alle gevallen waarbij een vreemdeling in vreemdelingenbewaring wordt genomen, een rechter binnen 72 uur over de rechtmatigheid van die inbewaringstelling oordeelt. Deze toets is noodzakelijk uit het oogpunt van rechtsbescherming. Dit amendement sluit aan bij het initiële voorstel van de Europese Commissie inzake de Terugkeerrichtlijn (Zie COM (2005)391 definitief (Artikel 14 (2) en (3))).

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66 en ChristenUnie

Artikel I, onderdeel J

27 (Spekman)

Dit amendement beoogt te waarborgen dat de wet in overeenstemming is met de Terugkeerrichtlijn en het arrest El Dridi (HvJ EU 28 april 2011, zaak C-61/11) waar het gaat om de sanctionering van de overtreding van het inreisverbod. Uit dit arrest van het Hof volgt dat pas strafrechtelijke sancties op illegaal verblijf mogen worden gesteld, als eerdere stappen tot verwijdering van de vreemdeling niet tot succes hebben geleid. De verwijdering van een vreemdeling dient volgens de Terugkeerrichtlijn namelijk te worden uitgevoerd met de minst dwingende maatregelen. Dit amendement bouwt deze waarborg in door te bepalen dat een strafsanctie vanwege de overtreding van een inreisverbod pas mag worden opgelegd indien de vreemdeling eerst voldoende gelegenheid is geboden om zelfstandig zijn vertrek te realiseren en de overheid voldoende pogingen heeft ondernomen om dat vertrek gedwongen te realiseren. Hier is bijvoorbeeld sprake van als een vertrektermijn is gegeven, er vertrekgesprekken hebben plaatsgevonden, gesprekken met het IOM hebben plaatsgevonden of een maatregel van vreemdelingenbewaring is opgelegd.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66 en ChristenUnie